

Strzelin, 2020-03-10

Dot.: wykończenie systemu ociepleniowego Lobatherm P płytami okładzinowymi z betonu, produkowanymi przez Semmelrock Stein + Design Sp. z o.o.

Uprzejmie informujemy, że dopuszczamy możliwość wykończenia powierzchni systemu ociepleniowego Lobatherm P opartego o Krajową Ocenę Techniczną ITB –KOT-2017/0343 wydanie II płytami okładzinowymi z betonu o nazwach produktowych :

- a) płyta elewacyjna Parretti – DWU Nr 10223-2020/01-W3487
- b) płyta elewacyjna Alberino – DWU Nr 10228-2020/01-W3487
- c) płyta elewacyjna Arenito – DWU Nr 10222-2020/01-W3487

produkowanymi przez:

Semmelrock Stein + Design Sp. z o.o.
05-340 Kołbiel,
ul. 1-go Maja 6

pod warunkiem spełnienia niżej wymienionych wymagań:

1. Ciężar powierzchniowy płyt okładzinowych montowanych na powierzchni systemu ociepleniowego nie może przekraczać 40 kg/m²
2. Nasiąkliwość płyt okładzinowych montowanych na powierzchni systemu ociepleniowego nie może przekraczać 6%
3. Wymiary płyt okładzinowych montowanych na powierzchni systemu ociepleniowego nie mogą przekraczać:
 - a. długość – 600 mm
 - b. szerokość – 300 mm
 - c. grubość – 15 mm
5. Płyty okładzinowe mogą być montowane na powierzchni systemu ociepleniowego do wysokości nie przekraczającej 12 m od poziomu gruntu .

Sposób wykonania montażu systemu ociepleniowego:

Jeżeli planuje się montaż płyt do ściany zewnętrznej z systemem ociepleniowym, należy wykonać podwójne zbrojenie siatką z włókna szklanego o gęstości nie mniejszej niż 160 g/m².

Mocowanie mechaniczne łącznikami należy przeprowadzić przez zaprawę zbrojącą. Należy stosować łączniki z trzpieniem stalowym, w ilości nie mniejszej niż 4szt/m² powierzchni fasady dostosowując ich długość do grubości izolacji zgodnie z instrukcją producenta , aby zapewnić należytą przyczepność.

Powierzchnie zewnętrzne mogą być zabudowywane tylko w temperaturach powyżej 5 ° i nie wolno montować płyt na zamrożonych powierzchniach. Temperatura otoczenia w trakcie klejenia i 48 godzin po klejeniu, nie powinna być niższa niż +5°C i wyższa niż +25°C. Jeśli istnieje ryzyko nocnego mrozu, świeżo ułożone płyty należy dokładnie przykryć izolacją termiczną. W ciepłe i wietrzne dni oraz w miejscach nasłonecznionych pokrycie powinno być zakryte, aby chronić zaprawę przed zbyt dużą ilością szybka utrata wody.

Wszystkie podłoża – warstwy zbrojone przed klejeniem powinny być właściwie wysezonowane, zaleca się przerwę roboczą min. 5 dni roboczych mieć odpowiednią nośność, stałą i jednolitą strukturę oraz powinny być równe, suche i oczyszczone z resztek farb, środków antyadhezyjnych i smarów – powłoki niestabilne należy usunąć. Jeżeli producent płyt okładzinowych zaleca lub stan podłoża tego wymaga, np. wtórne zapylenie lub dłuższy czas przerwy w wykonywaniu to podłoże należy pokryć preparatem gruntującym wzmocnionym piaskiem kwarcowym .

Przed przystąpieniem do prac należy dokładnie zmierzyć i obliczyć powierzchnię do wyklejenia i zakupić o 10-15% więcej materiału.

Różnice w zabarwieniu pomiędzy płytami na jednej palecie są celowe i dodają elewacji naturalnego wyglądu. Płyty należy dobierać z kilku palet jednocześnie w celu jednolitego rozmieszczenia odcienia.

Płytki należy oczyścić z kurzu. W przypadku montażu płyt za pomocą kleju, niezbędne jest wcześniejsze usunięcie warstwy białego nalotu (tzw. "mleczka cementowego") z powierzchni montażowej elementu za pomocą papieru ściernego.

Płyty okładzinowe należy kleić metodą tzw. kombinowaną (floating - buttering). Na stwardniałą warstwę zbrojącą nanosić za pomocą pacy zębatej (zęby min. 8x8 mm) warstwę zaprawy klejowej ok. 2 mm. Na stronę odwrotną płyt nanosi się kryjącą warstwę zaprawy klejowej o grubości ok. 1 mm. Następnie płytki mocno docisnąć do powierzchni zaprawy, zwrócić przy tym uwagę, aby nie powstały pustki i wolne przestrzenie. Po ułożeniu okładziny grubość zaprawy musi wynosić przynajmniej 3 mm. Ze względu na dopuszczalne odchyłki wymiarowe płyty najkorzystniej układać na krzyżkach od 6-15 mm, ze względu na późniejsze wypełnienie spoiny zaprawą do fugowania. Wszelkie nierówności elementów można zniwelować poprzez dobranie odpowiedniej grubości warstwy kleju.

W razie zabrudzenia płyty klejem należy natychmiast nałożyć wyczyścić powierzchnię wodą. Do klejenia zalecany jest elastyczny klej klasy C2TES1 lub C2TES2, tj. klejów cementowych (C) o podwyższonych parametrach (2), zmniejszonym spływie (T), wydłużonym czasie otwartym (E), odkształcalnych (S1) lub o wysokiej odkształcalności (S2).

Klejenie należy rozpoczynać od wyklejenia narożników lub miejsc najbardziej widocznych, unikając nieładnych łączeń w miejscach reprezentacyjnych. Klejona powierzchnia płyty wymaga usunięcia nalotu za pomocą np. szpachelki, szczotki drucianej lub ryżowej. Zaleca się klejenie od dołu. W przypadku braku równego, poziomego podparcia dla płyt, klejenie rozpoczynamy od ustawienia za pomocą poziomicy i łaty poziomego wyjściowego (listwy startowej). Najlepszy efekt uzyskuje się klejąc kolejne rzędy płyt z przesunięciem o 1/2 szerokości płyty względem poprzedniego rzędu. Klej nakładamy zgodnie z instrukcją podaną na opakowaniu kleju. Układając płyty należy pozostawić przestrzeń o wysokości w przedziale od 6 do 15 mm.

W miejscu styku okładzin elewacji z elementami stałymi budowli (ściany, słupy, fundamenty itp.) między krawędzią okładziny, a elementem stałym należy wprowadzić wypełnienie odkształcalne silikonowe.

Wszystkie płyty można przycinać. Najlepszym sposobem jest zastosowanie tarczy diamentowej. Natychmiast po przycięciu należy oczyścić powierzchnię płyty z pyłu.

Pod wpływem wilgoci na produktach betonowych czasami powstaje tak zwany „wykwit wapienny”. Wykwity w żaden sposób nie wpływają na zastosowanie produktu. Z czasem stają się mniej widoczne lub można zastosować preparaty do usuwania wykwitów.

Spoinowanie wątku fugowego o szerokości 6- 15 mm należy wypełnić odpowiednio , zgodnie z zaleceniami producenta systemu.

Zawartość opakowania wsypać do wody (proporcje 24 kg suchej masy / 2,0- 2,2 l wody) i dokładnie wymieszać przy użyciu powszechnie dostępnych mieszadeł wolnoobrotowych, aż do uzyskania jednorodnej masy o konsystencji „wilgotnej ziemi”. Celem uniknięcia różnicy w odcieniach spoin, należy stosować stałą ilość wody zarobowej na 25 kg suchej zaprawy **do fugowania**. Również stały postęp prac jest podstawowym warunkiem utrzymania jednolitej barwy spoin. Tak przygotowaną partię zaprawy należy zużyć w ciągu ok.1 godziny od mieszania.

Aplikacja zaprawy następuje za pomocą kielni fugówki ze stali szlachetnej, kwasoodpornej.

Dla jasnych odcieni (np. piaskowy , beżowy , biały ,itp.) zaprawy zaleca się stosowanie narzędzi ze stali szlachetnej, drewna lub innego materiału który nie pozostawi śladów na powierzchni zaprawy

Fugę wpasować metodą „świeże na świeże” i mocno ją zagęścić przez dociskanie. Zaleca się wykonanie fugi pełnej, półokrągłej – wklęsłej lub prostej. Świeżą fugę utrzymać w stanie wilgotnym celem uniknięcia „spalenia” się zaprawy. Świeżą zaprawę chronić przed wpływem niekorzystnych warunków atmosferycznych takich jak (mróz, wiatr, bezpośrednie promienie słoneczne oraz deszcz). Prace należy wykonywać w temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Brak należytej dbałości o zachowanie optymalnych warunków podczas prac murarskich może być przyczyną tworzenia się wykwitów.

Zaleca się aby do prac murarskich używać zaprawy z jednej partii produkcyjnej. Jeżeli podczas wykonywania prac mamy do czynienia z partiami tego samego koloru z różnych okresów produkcyjnych, suche zaprawy należy pobierać z różnych dostaw i mieszać je z sobą podczas zarabiania. Należy pamiętać aby mieszać całe opakowania.

Przy stosowaniu należy zwracać uwagę na zalecenia producenta cegieł lub płyt okładzinowych.

Po zakończeniu montażu płyt można dokonać impregnacji produktu, która poprawia odporność warunki atmosferyczne oraz trwałość koloru a także zmniejsza zabrudzenie płyt.

Z poważaniem

Grzegorz Lechowski

Product Manager

quick-mix Sp. z o.o.

57-100 Strzelin

ul. Nyska 36

tel.: 695 251 043

e-mail: g.lechowski@quick-mix.pl